

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 13 Μαΐου 2015, με την εξής σύνθεση : Νικόλαος Αγγελάρας, Πρόεδρος, Ιωάννης Σαρμάς, Σωτηρία Ντούνη Χρυσούλα Καραμαδούκη και Άννα Λιγωμένου, Αντιπρόεδροι, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Σταμάτιος Πουλής, Βιργινία Σκευή, Αγγελική Μαυρουδή, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δημήτριος Τσακανίκας και Βασιλική Προβίδη, Σύμβουλοι. Επίσης μετείχαν οι Σύμβουλοι Θεολογία Γναρδέλλη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Βασιλική Σοφιανού και Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Μιχαήλ Ζυμής.

Για να δικάσει την από 9 Σεπτεμβρίου 2013 (αριθμ. καταθ. .../11.9.2013) αίτηση του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπεί ο Υπουργός Οικονομικών, που παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη,

για αναίρεση της 2717/2013 οριστικής απόφασης του II Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

κατά της Φ. χήρας ... Μ., κατοίκου ... (οδός ... ..), η οποία δεν παραστάθηκε.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για το ανααιρεσίον Ελληνικό Δημόσιο, που ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης και

Τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος ανέπτυξε την από 13 Μαΐου 2015 γνώμη του και πρότεινε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από τον Πρόεδρο Νικόλαο Αγγελάρα που αποχώρησε από την υπηρεσία λόγω ορίου ηλικίας, πλην όμως εγκύρωσ λαμβάνεται η απόφαση του Δικαστηρίου κατά την παρούσα διάσκεψη κατά την ομόφωνη γνώμη των Δικαστών χωρίς την παρουσία του, σύμφωνα με τα άρθρα 11 παρ. 2 του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981. Η Σύμβουλος

Βασιλική Προβίδη απουσίασε λόγω κωλύματος. Για τη νόμιμη συγκρότηση της Ελάσσονος Ολομέλειας, στη διάσκεψη μετείχε επίσης η Σύμβουλος Θεολογία Γναρδέλλη (αναπληρωματικό μέλος).

**Άκουσε την εισήγηση της Συμβούλου Αγγελικής Πανουτσακοπούλου
και
Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το νόμο**

1. Με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η αναίρεση της 2717/2013 οριστικής απόφασης του II Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία έγινε δεκτή η έφεση της ήδη αναιρεσίβλητης κατά της .../20.9.2006 πράξης του Διευθυντή της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), με την οποία κανονίστηκε σ' αυτήν σύνταξη κατά μεταβίβαση, λόγω του θανάτου του συζύγου της ... Μ., πολιτικού συνταξιούχου (πρώην Εισαγγελέα Πρωτοδικών), χωρίς να συνυπολογιστεί στον συντάξιμο χρόνο του το διάστημα από 14.8.2001 έως 30.6.2002 (έτη 00-10-16), κατά το οποίο αυτός τελούσε σε κατάσταση αργίας λόγω εκκρεμούς σε βάρος του ποινικής δίωξης. Ειδικότερα, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση μεταρρυθμίστηκε η ως άνω πράξη, ορίστηκε η συνολική συντάξιμη υπηρεσία, με βάση την οποία πρέπει να ανακαθορισθεί η σύνταξη της ήδη αναιρεσίβλητης, σε έτη 31-00-15, αναπέμφθηκε η υπόθεση στην 42^η Διεύθυνση του Γ.Λ.Κ., προκειμένου να ανακαθορισθεί η σύνταξή της και ορίστηκε αυτή πληρωτέα αναδρομικώς από 3.10.2006, ημερομηνία κατά την οποία είχε οριστεί πληρωτέα η αρχικώς κανονισθείσα σύνταξή της.

2. Νομίμως συζητήθηκε η υπόθεση, παρά τη δικονομική απουσία της ήδη αναιρεσίβλητης, αφού αυτή, όπως προκύπτει από την από 24.3.2015 έκθεση επίδοσης κλήσης του υπαλλήλου του Δήμου ... .., κλητεύθηκε νομίμως και εμπροθέσμως να παραστεί στη συζήτηση, κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (άρθρ. 27, 65 και 117 π.δ. 1225/1981, Α' 304).

3. Για την κρινόμενη αίτηση δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου (άρθρα 61 παρ. 1 και 117 του π.δ. 1225/1981).

4. Η αίτηση αυτή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα. Επομένως, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητα του λόγου της, που αναφέρεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή των διεπουσών την επίδικη υπόθεση διατάξεων του άρθρου 11 παρ. 1 και 7 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων. Εξάλλου η ήδη αναιρεσίβλητη με το κατατεθέν στις 11.5.2015

υπόμνημά της ζητεί την απόρριψη της υπό κρίση αίτησης και την καταδίκη του Δημοσίου στα δικαστικά της έξοδα.

5. Στον Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007 Α' 210) ορίζεται, στο άρθρο 1: «1. Ο τακτικός δημόσιος υπάλληλος που λαμβάνει κάθε μήνα μισθό από το Δημόσιο Ταμείο (...) δικαιούται σε ισόβια σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο: α) Αν απομακρυνθεί με οποιονδήποτε τρόπο από την υπηρεσία και έχει εικοσιπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία (...)» και στο άρθρο 11: «1. Οι υπηρεσίες αυτών που υπάγονται στις διατάξεις για τις πολιτικές συντάξεις και αναγνωρίζονται από τον Κώδικα αυτόν ως συντάξιμες, διακρίνονται σε πραγματικές και πλασματικές. Πραγματική συντάξιμη υπηρεσία είναι αυτή που παρέχεται πραγματικά (...) 7. Δεν θεωρείται συντάξιμος ο χρόνος της αυθαίρετης αποχής, ο χρόνος της ποινής που έχει επιβληθεί από οποιοδήποτε δικαστήριο, κατά το μέρος που ο χρόνος αυτός εκτίθηκε, ο χρόνος της αργίας και της προσωρινής απόλυσης, καθώς και ο χρόνος της προσωρινής κράτησης, εκτός αν για τις περιπτώσεις αυτές επακολούθησε αθώωση ή απαλλαγή κατά περίπτωση, οπότε ο χρόνος αυτός θεωρείται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας».

6. Εξ άλλου, στον ν. 1756/1988 «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών» (Α' 35), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο στην ένδικη υπόθεση χρόνο, οριζόταν, στο άρθρο 57: «1. (...) 2. Ο δικαστικός λειτουργός είναι δυνατό να τεθεί σε προσωρινή αργία, όταν εκκρεμεί εναντίον του: α) ποινική δίωξη για έγκλημα που μπορεί να επισύρει αποστέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων ή β) πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης. 3. Η θέση σε προσωρινή αργία, κατά την προηγούμενη παράγραφο, γίνεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. 4. Η προσωρινή αργία της παραγράφου 2 αρχίζει ή λήγει από την ανακοίνωση στο δικαστικό λειτουργό του σχετικού προεδρικού διατάγματος. Δεν απαιτείται έκδοση προεδρικού διατάγματος για τη λήξη της αργίας, αν εκδοθεί αμετάκλητη απαλλακτική δικαστική απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα ή τελεσίδικη πειθαρχική απόφαση. Στις περιπτώσεις αυτές ο δικαστικός λειτουργός επανέρχεται αυτοδικαίως (...) και στο άρθρο 94: «1. Η πειθαρχική δίκη που άρχισε πριν από τη λύση της υπηρεσιακής σχέσης συνεχίζεται εωσότου εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, εκτός αν ο δικαστικός λειτουργός αποβίωσε». Τέλος, ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας (π.δ. 258/1986, Α' 121) ορίζει, στο άρθρο 370: «Η ποινική δίκη τελειώνει: α) με την καταδίκη ή την αθώωση του κατηγορουμένου, β) με την οριστική παύση της ποινικής δίωξης (...) όταν ο κατηγορούμενος έχει πεθάνει (...)».

7. Από τις διατάξεις που παρατέθηκαν στις προηγούμενες σκέψεις συνάγεται ότι ο χρόνος κατά τον οποίο ο δικαστικός λειτουργός τελεί νομίμως σε κατάσταση αργίας, λόγω εκκρεμούς σε βάρος του ποινικής δίωξης, δεν θεωρείται καταρχήν συντάξιμος. Η εν λόγω όμως δυσμενής συνέπεια της μη προσμέτρησης ως συντάξιμου του χρόνου αυτού αίρεται αυτοδικαίως, εφόσον επακολουθήσει, κατά περίπτωση, αθώωση ή απαλλαγή του για το αδίκημα, για το οποίο ασκήθηκε σε βάρος του η ποινική δίωξη. Στην περίπτωση αυτή, ο διανυθείς σε αργία χρόνος θεωρείται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, χωρίς να ασκεί ουδεμία επιρροή η μη παροχή πραγματικής υπηρεσίας, που είναι συνυφασμένη με την έννοια της αργίας, συντρέχοντας πάντα με αυτή και δεν αποτελεί επιλογή του τεθέντος σε αργία, κατά το συγκεκριμένο διάστημα. Αντίθετα, η θέση σε αργία και η συνακόλουθη αποχή από την άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων, κατά το διάστημα που καταλαμβάνει η αργία, αποτελεί νόμιμο λόγο μη προσμέτρησης του χρόνου αυτού ως συντάξιμου, εφόσον καταλήγει σε καταδίκη για το αδίκημα για το οποίο ασκήθηκε η ποινική δίωξη (πρβλ. Ολ. Ε.Σ. 1401/2012).

8. Περαιτέρω, σε περίπτωση θανάτου του τελούντος σε αργία δικαστικού λειτουργού παύει οριστικά η ποινική δίωξη και τελειώνει η ποινική δίκη, όπως άλλωστε και η τυχόν εκκρεμής πειθαρχική δίκη. Ενόψει τούτου, το συνεπεία της ποινικής δίωξής του επιβληθέν σε βάρος του διοικητικό μέτρο της αργίας στερείται εφεξής εκτελεστότητας και αποδυναμώνεται αναδρομικά, λόγω του θανάτου του, ο δε αποβιώσας θεωρείται ως διατελέσας, κατά το μέχρι του θανάτου του διάστημα, στην υπηρεσιακή κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν εάν δεν είχε εκδοθεί σε βάρος του το εν λόγω διοικητικό μέτρο (πρβλ. ΣτΕ 3692/2014, 2458, 1946/2012, 3039/2007, 1848, 1849/2002, 244/1997). Στο πλαίσιο αυτό, αίρεται εξ υπαρχής και αυτοδικαίως και η δυσμενής, για τους κατά μεταβίβαση συνταξιούχους που έλκουν δικαίωμα από αυτόν, συνταξιοδοτική συνέπεια του μη συνυπολογισμού ως συντάξιμου του χρόνου της αργίας, συνεκτιμωμένης της ειδικότερης ρύθμισης της παρ. 7 του άρθρου 11 του Σ.Κ., σε συνδυασμό με όσα ανωτέρω έγιναν δεκτά, από τα οποία καθίσταται φανερό ότι η βούληση του συνταξιοδοτικού νομοθέτη είναι να παραμένει η εν λόγω δυσμενής συνέπεια μόνο σε βάρος αυτών για τους οποίους επακολουθεί καταδίκη και δεν καταλαμβάνει τους θανόντες, αφού ως προς αυτούς δεν ολοκληρώνεται η σχετική διαδικασία, αλλά παύει, λόγω του θανάτου τους, η ποινική δίωξη και τελειώνει η ποινική δίκη, με αποτέλεσμα να μην είναι ανεκτή η εξομοίωσή τους με τους καταδικασθέντες. Επομένως, η κατά περίπτωση αθώωση, απαλλαγή ή ο θάνατος του τελούντος σε αργία λόγω ποινικής δίωξης δικαστικού λειτουργού συνιστά νόμιμο λόγο αυτοδίκαιης άρσης της δυσμενούς συνέπειας της μη προσμέτρησης ως συντάξιμου του χρόνου που τελούσε σε

αργία, χωρίς να ασκεί επιρροή η μη παροχή πραγματικής εργασίας κατά τον συγκεκριμένο χρόνο, σύμφωνα με όσα ειδικότερα έχουν προαναφερθεί.

9. Κατά τη γνώμη όμως των Συμβούλων Βασιλικής Ανδρεοπούλου και Σταματίου Πουλή, ο χρόνος της αργίας δεν προσμετράται στη λοιπή συντάξιμη υπηρεσία του δημοσίου λειτουργού στην περίπτωση κατά την οποία η ποινική εις βάρος του δίωξη παύει ένεκα του επισυμβάντος θανάτου του. Τούτο διότι κατά τον χρόνο της αργίας δεν παρέχεται δημόσια υπηρεσία, ο δε συνταξιοδοτικός νομοθέτης διευκρινιστικώς ορίζει (άρθ. 11 παρ. 7 του Σ.Κ.) ότι ο χρόνος της αργίας δεν θεωρείται συντάξιμος. Εξαιρετικώς και για λόγους δικαιοσύνης διαλαμβάνει ότι ο χρόνος αυτός θεωρείται συντάξιμος, εφόσον επακολοθήσει αθώωση ή απαλλαγή του δημόσιου λειτουργού. Απαιτείται, συνεπώς, για την πλασματική προσμέτρηση του χρόνου αυτού, αθώωση ή απαλλαγή εκείνου που τέθηκε σε αργία ώστε για λόγους δικαιοσύνης να προσμετρηθεί ο επίμαχος χρόνος. Σε περίπτωση όμως παύσεως της ποινικής δίωξης λόγω θανάτου, αφενός μεν δεν συντρέχουν οι σχετικοί λόγοι δικαιοσύνης, δοθέντος ότι ουδέποτε εκδόθηκε απόφαση περί της αθώτητας ή μη του τεθέντος σε αργία, αφετέρου δε παραμένει το γεγονός της μη προσφοράς δημόσιας υπηρεσίας και συνακολούθως του μη συντάξιμου του χρόνου, ενώ ενόψει της στενής ερμηνείας των συνταξιοδοτικών διατάξεων (άρθ. 73 παρ. 2 του Συντάγματος) η πλασματική προσμέτρηση που προβλέπεται σε περίπτωση αθώωσης ή απαλλαγής δεν μπορεί να εφαρμοσθεί, κατά διασταλτική ερμηνεία, και στην περίπτωση της παύσεως της ποινικής δίωξης ένεκα θανάτου. Η γνώμη, όμως αυτή δεν κράτησε.

10. Στην προκειμένη περίπτωση, με την πληττόμενη απόφασή του, το δικάσαν ΙΙ Τμήμα δέχθηκε, κατά την ανέλεγκτη αναιρετικά κρίση του, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο σύζυγος της ήδη αναιρεσίβλητης ... Μ., πρώην Εισαγγελέας Πρωτοδικών, ενόσω ακόμα βρισκόταν στην ενεργό υπηρεσία, τέθηκε, με το π.δ. της .....2001 (ΦΕΚ Γ' .../.....2001), που εκδόθηκε μετά τη .../2001 απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου του Αρείου Πάγου, σε κατάσταση προσωρινής αργίας από 14.8.2001 (ημερομηνία κοινοποίησης του εν λόγω π.δ. σε αυτόν), λόγω εκκρεμούς σε βάρος του ποινικής δίωξης για έγκλημα του οποίου η καταδίκη συνεπαγόταν κατά νόμο αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του και, ειδικότερα, για το έγκλημα της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 60 και 239 περ. β' του Ποινικού Κώδικα). Για τον λόγο αυτό, με την .../20.9.2001 πράξη του Προϊσταμένου της Εισαγγελίας ... περικόπηκαν κατά το 1/3 οι αποδοχές αυτού, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 57 του ν. 1756/1988, συνέχισε δε να του καταβάλλεται το υπόλοιπο μέρος αυτών, γενομένων όλων των νομίμων κρατήσεων, μεταξύ των οποίων και εκείνης υπέρ σύνταξης. Η ως άνω θέση του συζύγου της ήδη αναιρεσίβλητης σε κατάσταση προσωρινής αργίας διήρκεσε μέχρι τις 30.6.2002, ημερομηνία

κατά την οποία ο τελευταίος απολύθηκε αυτοδικαίως από την υπηρεσία λόγω συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας. Ακολούθως, με τη .../2.11.2002 πράξη του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ. κανονίστηκε στον σύζυγο της ήδη αναιρεσίβλητης σύνταξη, με βάση την από έτη 30-01-29 συνολική πραγματική συντάξιμη υπηρεσία του, ίση με τα 30/35 των 80% ή 686/1000 των συντάξιμων αποδοχών, απαρτιζομένων από τον βασικό μηνιαίο μισθό του βαθμού του Εισαγγελέα Πρωτοδικών προσαυξημένο κατά 60% λόγω επιδόματος χρόνου υπηρεσίας. Με την πράξη αυτή δεν συνυπολογίστηκε στην ως άνω συντάξιμη υπηρεσία του το χρονικό διάστημα από 14.8.2001 έως 30.6.2002 (έτη 00-10-16), κατά τον οποίο εκείνος τελούσε σε κατάσταση αργίας. Στην ίδια πράξη περιλήφθηκε η παρατήρηση ότι συντρέχει περίπτωση αλλαγής των συνταξιοδοτικών δεδομένων του, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 7 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, ανάλογα με την έκβαση της ποινικής δίωξης, που εκκρεμούσε σε βάρος του. Κατά της παραπάνω πράξης κανονισμού σύνταξης ο σύζυγος της ήδη αναιρεσίβλητης άσκησε την από 3.4.2003 ένσταση, με την οποία ζήτησε να συνυπολογιστεί στη συντάξιμη υπηρεσία του το ως άνω χρονικό διάστημα που τελούσε σε κατάσταση αργίας. Η ένστασή του αυτή απορρίφθηκε με την .../2004 απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γ.Λ.Κ.. Μετά τον θάνατο, στις .....2006, του συζύγου της ήδη αναιρεσίβλητης, κανονίστηκε σ' αυτήν, με την .../20.9.2006 πράξη του Διευθυντή της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., σύνταξη κατά μεταβίβαση, με βάση τα ίδια ως άνω συνταξιοδοτικά δεδομένα, ήτοι τον από έτη 30-01-29 χρόνο της συνολικής συντάξιμης υπηρεσίας του αποβιώσαντος συζύγου της και τα 30/35 των συντάξιμων αποδοχών αυτού, πληρωτέα από 3.10.2006.

11. Κατά της ως άνω πράξης του Γ.Λ.Κ. στράφηκε η ήδη αναιρεσίβλητη με έφεσή της, αιτούμενη τον συνυπολογισμό στη συντάξιμη υπηρεσία του αποβιώσαντος συζύγου της, από τον οποίο έλκει το συνταξιοδοτικό της δικαίωμα, του, από έτη 00-10-16, χρονικού διαστήματος (από 14.8.2001 έως 30.6.2002), κατά το οποίο αυτός τελούσε σε κατάσταση αργίας, επικαλούμενη την .../2006 απόφαση του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου ..., με την οποία έπαυσε οριστικά, λόγω θανάτου, η ποινική δίωξη σε βάρος του, εξαιτίας της οποίας είχε τεθεί σε κατάσταση αργίας.

12. Το Τμήμα, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του, έκρινε ότι, μετά τον θάνατο στις ...-...-2006 του ... Μ., το π.δ. της ...-...-2001 (ΦΕΚ Γ' .../...-...-2001), με το οποίο αυτός είχε τεθεί σε αργία, στερείτο εφεξής εκτελεστότητας και αποδυναμώθηκε εξ υπαρχής, μη καταλειπομένων σε βάρος της χήρας συζύγου του, η οποία έλκει από αυτόν συνταξιοδοτικό δικαίωμα, εννόμων συνεπειών, δεδομένου ότι ο αποβιώσας θεωρείται ως διατελέσας, κατά το μέχρι του θανάτου του χρονικό διάστημα, στην

υπηρεσιακή κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν εάν δεν είχε εκδοθεί το ως άνω π.δ. και δεν είχε τεθεί σε αργία, αίρεται δε εξ υπαρχής και αυτοδικαίως η δυσμενής συνέπεια του μη συνυπολογισμού ως συντάξιμου του χρόνου της αργίας. Ενόψει αυτών, το Τμήμα κατέληξε στο ότι το εν λόγω χρονικό διάστημα, από έτη 00-10-16, πρέπει να ληφθεί υπόψη ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας και να συνυπολογιστεί στην υπόλοιπη συντάξιμη υπηρεσία του αποβιώσαντος συζύγου της ήδη αναιρεσίβλητης, κατά παραδοχή του προβληθέντος λόγου έφεσης, προέβη δε στην αντίστοιχη μεταρρύθμιση της ως άνω πράξης. Ειδικότερα, όρισε τη συνολική συντάξιμη υπηρεσία, με βάση την οποία πρέπει να ανακαθοριστεί η σύνταξη της ήδη αναιρεσίβλητης, σε έτη 31-00-15 (30-01-29 + 00-10-16), όρισε αυτή πληρωτέα αναδρομικώς από 3.10.2006, ημερομηνία κατά την οποία είχε οριστεί πληρωτέα η αρχικώς κανονισθείσα σύνταξή της και ανάπεμψε την υπόθεση στην 42^η Διεύθυνση του Γ.Λ.Κ., προκειμένου να ανακαθοριστεί η εν λόγω σύνταξη.

13. Κρίνοντας το Τμήμα ως ανωτέρω ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο, σύμφωνα με όσα έγιναν ειδικότερα έγιναν, κατά πλειοψηφία, δεκτά στη σκέψη 8 της παρούσας απόφασης. Ο περί του αντιθέτου λόγος του αναιρεσείοντος Δημοσίου περί πλημμελούς ερμηνείας και εφαρμογής των εφαρμοστέων διατάξεων, με τον ειδικότερο ισχυρισμό ότι δεν μπορεί να θεμελιωθεί συνταξιοδοτικό δικαίωμα σε διοικητικές καταστάσεις όπως η αργία, αφού κατά τη διάρκειά της δεν παρέχεται πραγματική εργασία, είναι νόμω αβάσιμος και απορριπτέος, καθόσον η συνακόλουθη της θέσης σε αργία αποχή από τα υπηρεσιακά καθήκοντα δεν ασκεί επιρροή κατά τη συνδρομή, όπως στην προκειμένη περίπτωση, νόμιμου λόγου αυτοδίκαιης άρσης της δυσμενούς συνέπειας της μη προσμέτρησης ως συντάξιμου του χρόνου αργίας.

14. Κατά ακολουθίαν των προεκτεθέντων, η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης πρέπει, σύμφωνα με όσα έγιναν κατά πλειοψηφία δεκτά, να απορριφθεί.

15. Τέλος, πρέπει να απαλλαγεί το Δημόσιο, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, από τα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης, σύμφωνα με το άρθρο 275 παρ. 1 του κυρωθέντος, με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, Α' 97, Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που εφαρμόζεται αναλόγως, σύμφωνα με το άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981 (όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3472/2006, Α' 135).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την αίτηση του Δημοσίου για αναίρεση της 2717/2013 απόφασης του ΙΙ Τμήματος.

